

426

ORSZ. MAGY. SZÉPMŰVÉSZETI MUZEUM

ORSZ. MAGY. SZÉPMŰVÉSZETI
MUZEUM KIADVÁNYAI. XVI.

ÁRA 40 Ft.kttr.

JAPÁN MŰVÉSZETI
KIÁLLITÁS

15731

426

ORSZÁGOS MAGY. SZÉPMŰVÉSZETI MUZEUM

JAPÁN MŰVÉSZETI KIÁLLITÁS

1910 MÁJUS

XI. c
~~4.053~~

□ BUDAPEST, 1910 □
HORNYÁNSZKY VIKTOR CS. ÉS KIR. UDV. KÖNYVNYOMDAJA

BEVEZETÉS.

Az Országos Magyar Szépművészeti Múzeum japán művészeti anyagát, melyet állami megbízásból, nagy fáradsággal és áldozatkészséggel Vay Péter gróf gyűjtött össze a felkelő nap országában, kisebb kiállítások keretében szándékozunk bemutatni a közönségnek. Az első csoportot a gyűjtemény alapvetője maga állította össze azzal a céllal, hogy a nyugat és kelet művészeti fejlődése közti különbséget minél hangsúlyozottabban juttassa kifejezésre.

Ez alkalommal az artisztikus szempontot a történetivel cseréljük fel. A sokszorosító művészet termékei ugyanis oly szép számmal találhatók gyűjteményünkben, hogy azoknak segítségével nyugodtan vállalkozhatunk a japán színes fametszet történetének nagy vonásokban való ismertetésére. Ezúttal tehát Nippon legnépesebb művészetének *újú*- és gyorsan bekövetkezett *fénykorába* szeretnénk az érdeklődőnek bepillantást nyújtani.

A fejlődés e szigorúan el nem határolható két nagy korszaka a XVII. század második felét és a XVIII. századot vette igénybe. A XIX. század első felében azonban még számos dolgoztak a megelőző korszak szellemében. E körülménynek megfelelően mi sem ragaszkodtunk valamely korlátozó időponthoz a kiállítás anyagának összeállításánál. Következések óhajtottunk maradni azonban a művészeti szempontból vont határok betartásánál.

Ezuttal csupán oly műveket mutatunk be, amelyeknek alkotásánál a japán szellem — legalább a forma kérdésében — még a régi yamato és kínai hagyományoktól kormányoztatta magát. E művek első sorban a kedélyre igyekeznek hatni. Sajátos jellegükre nézve irányadó a kalligrafikus vonal és a költői színezés.

Moronobu, Masanobu, Kiyonobu, Harunobu, Shunsho, Kiyonaga, Yeishi, Sharaku, Utamaro és Toyokuni nevei jelzik a legnagyobb magaslakat, melyekig az Iwasa Matabei alapította Ukiyo ye, a „muló élet művészete” hagyományos elvélhez szigorúan ragaszkodva eljuthatott. Kiállításunk első sorban e felsorolt mesterek ismeretetését célozza, amennyiben azt anyagunk megengedi.

Hokusai és *Hiroshige* műveire ezuttal nem terjeszkedünk ki. E két népszerű mester művészeti nézetében már nemcsak a naturalizmus győzelmét, hanem az európai felfogás térfoglalását is láthatjuk. A japán fametszet e késő virágai természetesen szintén igen becses szellemi termékek, de már oly korszak erőnyilvánulásai, amely tekintetét a multtól a jövő felé fordította.

Az *Ukiyo ye* s annak gyermeke, a színes fametszet, azonban már egyáltalában a korszellem gyökere változásának eredményeiként foghatók fel. A nép szélesebb rétegeinek öntudatra ébredését figyelhetjük meg bennük. Művészeti értékükön kívül ez is egyik fő oka annak, hogy Európában oly gyors megértésre találtak.

Nippon festészetének hatása nyugat művészete ártalános méltatásnak örvend. Nem ment át azonban még a köztudatba az, ami keletázsia kulturméreteinek művészi hitvallásában öseredeti. Ennek megismeréséhez csak rendszeres művészettörténeti tanulmány vezethet. Reméljük, hogy ez újabb kiállításunk is hozzá fog járulni az alapos megértés előmozdításához.

A kiállítás anyagát kor és iskolák szerint csoportosítottuk.

A történelmi adatok összeállításánál főleg a következő művekre támaszkodtunk: William Anderson, *Descriptive and historical catalogue of a collection of Japanese and Chinese paintings in the British Museum* (London, 1886), Woldemar v. Seidlitz, *Geschichte des japanischen Farbenholzschnitts* (Dresden, 1897), S. Tajima, *Selected relics of Japanese art* (Kyoto, 1899), *Collection Pierre Barbotan* (Paris, 1904), Dr. Julius Kurth, *Utamaro* (Leipzig, 1907), Laurence Binyon, *Painting in the far East* (London, 1908), *Japan und Ostasien in der Kunst* — *Offizieller Katalog der Ausstellung in der Kunst* — München, 1909, Dr. Julius Kurth, *Ausstellung alter japanischer Farbenholzschnitte aus der Sammlung Straus-Negbaur im Stadelnschen Institut Frankfurt a. M.* November—Dezember 1909.

Az előrebocsátottak után szükségesnek tartjuk még a japán színes fametszet előállításának és technikai fejlődésének rövid ismertetését.

A kínai és japán művész rajzeszköze kizárólag az ecset, melyet a maga elé tekintett papíron függélyes helyzetben mozzgat. A sokszorosításra szánt ábrázolást nem rajzolja, illetőleg festi magára a dúcra, hanem papírra, melyet azután előlapjával lefelé fordítva a fára ragasztanak s ha nem eléggé áttetsző megolajoznak. A dúc megmunkálendő felületét a fa rostjainak hosszszete adja. A nyomtatás szempontjából felesleges részek eltávolítása a vonalak mentén késsel, az üres területek belsőjében vésővel történik. A művész és fametsző mindig két külön személy. A nyomtatás dírszólás segítségével készült.

A fametszet, mint számottevő művészeti ág Japánban — eddigi tudomásunk szerint — a XVII. század elején lépett fel. Első termékei könyvillusztrációk voltak. Önálló műlapot az első nagy

mester, Hishikawa Moronobu is valószínűleg csak keveset alkotott. A színes nyomás kezdetben ismeretlen volt. A fametszeti ábrázolásokat azonban kézzel szokták volt színezni. A színek alkalmazásában mértéket tartottak s rendszeren a sárgára, vörösre és zöldre szorítkoztak. Gyakran alkalmazott szín volt a Tori Kiyonobu által forgalomba hozott ólomoxid — „tan” — és az Okumura Masanobu által alkalmazni kezdett „beni” néven ismert, sáfránból készült festék. Az előbbi minium-az utóbbi karminvörös. Kedveltek voltak a lakk-szerű festékek is, köztük első sorban a fekete.

A régebbi elmélet Nishimura Shigenaga, az újabb és helyesebbnek látszó nézet Okumura Masanobu nevével hozza kapcsolatba a két színnel (vörössel és zölddel) való nyomtatás bevezetését a japán művészetbe (1743). A harmadik szint később (1755 táján) az első kettőnek egymásra nyomtatásával állították elő.

Suzuki Harunobu nevéhez fűződik végül a színes fametszet teljes kifejlesztésének dicsősége. Ő alkalmazta ugyanis a különböző színek nyomtatására szolgáló díccokat először tetszés szerinti számban. A japán színes fametszet technikai fejlődésének ez utolsó korszakát 1765-től kezdve számítjuk.

Budapest, 1910 május havában.

Fehvinczi Takács Zoltán dr.

TÁRGYMUTATÓ

A tárgymutatóban előforduló japán szavak magyarázata :

daimyo = herceg, hűbérúr;
hosoye = fametszetű ábrázolások kisebb formája, körül-
belül nyolcadrét alak;
kaburo = szolgálattevő gyermekleány az oiran mellett;
kakemono = függő kép, melyet tekeresalakban is szok-
tak őrizni;
makimono = széles kép, melyet mint tekerest kezelnek;
nagaye = magas, keskeny fametszetű ábrázolás, eredeti-
leg ajtófelek belsejének díszítésére;
nishikiye (eredetileg azumanishikiye = keleti brokátkép)
= színes nyomás, régebben a fametszet összefoglaló
elnevezése;
oiran = courtsane, a Yedoi Yoshiwara várósrész lakója;
riku = iskola;
sakjamuni = triphychon;
samisen v. shamisen = gitárszerű hangszer hosszú nyakkal;
samurai = lovas, a daimyo hűbérese;
shinzo = szolgálattevő hajadon az oiran szolgálatában;
shogun = főhadvezér, katonai kormányzó;
urushiyé = lakkfestékekkel színezett kép;
yé = kép.

Jegyzet.

Kurth = Dr. Julius Kurth „Ulamaro“ (1907) című művéből
a metszetek leíró lajstroma.

VÍZFESTMÉNYEK.*

Ismeretlen művész.

1. Kwannon. Selyem.

Ismeretlen művész.

2. Amida. Kakemono. Selyem.

Ismeretlen művész.

3. Fudo. Kakemono. Selyem.

Ismeretlen művész.

4. A tizenhárom Buddha. Kakemono. Selyem.

Ismeretlen művész.

5. Amida és két szellemi fia: Avalokitesvara és
Mahasthama-Prapta. Kakemono. Selyem.

Ismeretlen művész.

6. Sakyamuni. Kakemono. Selyem.

Ismeretlen művész.

7. A tizenhárom Buddha. Kakemono. Selyem.

Ismeretlen művész.

8. Buddha istenségek gyülekezete. Selyem.

* Vízfesték alatt, amennyiben nem a nedvesen kezelt
tusrájs kiegészítésére szolgál, fedőfestéket értünk.

Ismeretlen művész.

9. Kobo Daisi? Kakemono. Selyem.

Ismeretlen művész.

10. Sakyamuni háromság. Kakemono. Selyem.

Ismeretlen művész.

11. Fudo. Kakemono. Selyem.

Ismeretlen művész.

12. Fudo. Kakemono. Selyem.

Ismeretlen művész.

13. Ryu Myo Bosatsu. Selyem.

Ismeretlen művész.

14. Amida. Kakemono. Selyem.

Tosa iskola, ismeretlen művész.

15. Tájékep utasokkal. Ellenző. Papir.

Kano Shoun után. (A mester élt a XVII.

században.)

16. Sárkány. Tusráiz. Papir.

Kano Tannyu. (1602—1674. Kano Yeisen unokája, Kano Takanobu fia, Kano Koi tanítványa, Mu-chi, Sesshu, Kao stb. követője.)

17. Rakan. (Színezett tusráiz.) Papir.

18. Három daru. (Színezett tusráiz.) Papir.

19. Ökörhajcsár. (Tus.) Kakemono. Selyem.

20. Bambusz. (Tus.) Kakemono. Selyem.

Kano Naonobu. (1606—1650. Kano II. Takanobu fia, Kano Tannyu öccse, a Kobikicho Kano ág megalapítója.)

21. Gém. (Tus.) Kakemono. Selyem.

22. Rakan és tigris. (Színezett tusráiz.) Papir.

23. Tigris hátán ülő rakan. (Színezett tusráiz.)

Yosa Buson. (Még halt 1783-ban, 68 éves korában. Khinai iskola. Tájéfestő. A Yüen és Ming dinasztia festőinek követője.)

24. Sziklás táj folyóval. (Színezett tusráiz.) Kakemono. Selyem.

Gentai. (Még halt 1822-ben, 73 éves korában.

Khinai iskola.)

25. Kanzan és Gittok. (Színezett tusráiz.) Papir.

26. Fukurokujü. (Tus.) Papir.

Keisai Onishi (XIX. sz. Khinai iskola. Részben a Shijo iskola hatása alatt.)

27. Fácánok. Vízfestmény. Papir.

28. Hollók. Tusráiz. Vásznon.

Ganku. (1749—1838. Autodidakta. Kezdetben Chin Nan-pin követője. Iskolaalapító.)

29. Darvak fenyőfák alatt. Kakemono. Papir.

Shiwogawa Bunrin. (Ganku iskola. XIX. sz.)

30. Verebek hólepetten ágon. (Színezett tusráiz.) Papir.

Tani Buncho. (1764—1841. Tani Rokkoku fia, Kato Bunrei, Watanabe Gentai és Suzuki Fuyo tanítványa, So Sessiu és Kano Tannyu követője.)

31. Repülő gém. (Tus.) Kakemono. Papir.

32. Sziklaoldal. (Tus.) Kakemono. Selyem.

33. Sziklás táj. (Színezett tusráiz.) Selyem.

Bunko. (Tani Buncho leánytestvére és tanítványa.)

34. Tigris. (Színezett tusráiz.) Kakemono. Selyem.

Bun-Itsu. (1788—1819. Buncho veje.)

35. Lovak. (Tus.) Papir.

36. Három ló. (Tus.) Papir.

Watanabe Kwazan. (1793—1841. Buncho tanitványa.)

- 37. Shoki. (Színezett tusráiz.) Papir.
- 38. Shoki. (Színezett tusráiz.) Papir.

Miyagawa Choshun. (Hishikawa Moronobu ifjabb kortársa. Ukiyo ye riu.)

- 39. Oiran. Papir.
- 40. Oiran. Kakemono. Papir.

Torii Kiyonobu. (1664—1729. Eredetileg Shobei. A Torii család megalapítója. Ukiyo ye riu.)

- 41. Két macska virágok közt. (Színezett tusráiz.) Kakemono. Selyem.

Kitagawa Utamaro. (1753—1806. Toriyama Sekiyen tanítványa [Kano iskolal]. Kiyonaga hatása alatt. Ukiyo ye mester.)

- 42. Női alak álló helyzetben. Kakemono. Selyem.

43. Oiran. Kakemono. Papir.

FAMETSZETEK.

Ismertelen művész Hishikawa Moronobu stílusában.

- 44—55. Illusztrációk az „Ise Monogatari“ c. regényhez. (Szerző ismeretlen. Keletkezési idő: X. század eleje. Első képes kiadás 1608, második 1610.) Fekete nyomás.

Ismertelen művész a XVII. század elejéről.

- 56. Az „Ise Monogatari“ egy korai kiadása. Fekete nyomású illusztrációk.

Okumura Masanobu. (1689?—1768. Hishikawa Moronobu tanítványa.)

- 57. Szerencse-istenek. (Fukurokujin, Daikoku és Benten.) Három színnyomás.

Nishimura Shigenaga. (1697—1756. Nishimura Shigenobu fia és tanítványa, Okumura Masanobu és Torii Kiyonobu követője.)

- 58. Vizen átkelő férfi és nő. Hosoye. Vörös és zöld nyomás.

Okumura Toshinobu. (Született 1709 és 1713 között, meghalt 1743. Okumura Masanobu fia és tanítványa.)

- 59. Shogun és vízholdó leány a kútnál. Hosoye. Urushiye.

Torii II. Kiyonobu Shiro. (Megh. 1784? Torii II. Kiyomasu fia. Torii III. Kiyomitsu öccse.)

- 60. Női alak álló helyzetben. Kezében szalmakalap. Hosoye. (Vörös, zöld és sárga nyomás.)

Torii Kiyohiro. (Működött 1755 és 1765 között. Torii III Kiyomitsu fia és Torii II. Kiyonobu Shiro tanítványa.)

- 61. Nő két vederral. (Téglavörös és zöld nyomás.) Hosoye.

- 62. Női alak álló helyzetben, kezében furulya. (Zöld és vörös nyomás.) Hosoye.

Ishikawa Shuha Toyonobu. (1711—1785. Nishimura Shigenaga tanítványa, Suzuki Harunobu iskolatársa.)

- 63. Anya játszó gyermekével. (Zöld és rózsaszínű nyomás.) Hosoye.

- Torii III. Kiyomitsu.** (1735—1785. Torii Kiyomasu fia.)
64. Kumagane Naozame és Taira no Atsumori találkozására. Jelenet az Ichinotani melletti esatából. Zöld, sárga és vörös nyomás.
65. Nő az ablaknál. Nagaye. Nishikiye.
- Suzuki Harunobu.** (Megh. 1770-ben, 46 éves korában. Shigenaga tanítványa. L. bevezetés VI. 1.)
66. Két nő a „go” játék mellett. Nishikiye.
67. Hálószoba. Nishikiye.
- Isoda Koryusai.** (1781-ben még az élők közt. Előbb samurai; Tsuchiya daimyo hűbérese. Később hokkyo [harmadrangú bronz] címet kapott. Harunobu követője.)
68. Anya és gyermekei. Nishikiye.
69. Teaház belseje két férfi és négy női alakkal. Nishikiye.
70. Három gyermek a folyó partján. Nishikiye. Könnyvillusztráció.
71. Három gyermek lovasditi játszik. Nishikiye. Könnyvillusztráció.
72. Utasok. Nishikiye.
- Torii Kiyonaga.** (XVIII. század. Megszünt működni 1790 körül. Adoptio következtében a Torii-család tagja. Torii III. Kiyomitsu tanítványa.)
73. Négy színész. Nishikiye.
74. Oiran Shinzo és két kaburo. Nishikiye.
75. Két oiran és két kaburo. Nishikiye.
- Torii Kiyomine.** (V. Torii Shonosuke. XVIII. és XIX. sz.) Torii Kiyomitsu és Kiyonaga tanítványa. A Bankwa-korszak (1804—1817) kezdetén Utagawa Toyokuni utánzója. Később Kiyomitsu nevévette fel.
76. Női alak. Földön ül és tust kever. Nishikiye.

- Katsukawa Shunsho.** (Megh. 1790. Katsukawa Shinsui tanítványa.)
- 77—80. Illusztrációk költeményekhez. Költőnők alakjai. Vörös és sárga nyomások.
- Katsukawa Shunko.** (XVIII. sz. Shunsho tanítványa. 45 éves korában, jobboldali szélhűtés következtében felhagyott a munkával. Ez időtől kezdve csak egy balkezessel festett képmás ismeretes tőle.)
81. Három birkozó. Nishikiye.
- Katsukawa Shunzan.** (Shunsho és Shunyei tanítványa. Kiyonaga követője.)
82. Zenélő nők, gyermekkel. Nishikiye.
- 83—85. Séta cseresznyefészkor. Sambukutsi. Nishikiye.
- Katsukawa Shuncho.** (Shunsho tanítványa; később teljesen Kiyonaga hatása alatt.)
86. Séta holdvilágnál. Két oiran és egy kaburo. Kék nyomás.
87. Játzó gyermekek. Nishikiye.
- Shuntei.** (Shunyei tanítványa. Virágzott 1830—1843 k.)
- 88—89. Két harcos (samurai) díszes páncélban. Ülő alakok. Az egyiknél íj. A másiknál írást tartalmazó tábla és ecset. Nishikiye.
- Hosoda Yeishi.** (Tamba tartomány kormányzójának unokája, Kano Yeisen festő tanítványa, Iyeharu shogun udvari festője és kamarása. Az uralkodótól kapta művésznevét is. Működése megszünt 1800 körül.)
90. Földön ülő nő, ki az ölében tartott makimont nézi. Nishikiye.
91. Alló női alak. Nagaye. Nishikiye.

92. Zenélő nők pávaalakú csolnakban. Nishikiye. Sambukutsi-részlet.
93. Három nő és egy gyermek. Nishikiye.
94. Előkeltő oiran (Hana ōgi?) és kísérete: két shinzo és két kaburo. Nishikiye.
95. Féjétől és gyermekétől búcsúzónő. Nishikiye. **Toshiusai Sharaku.** (Működött 1786—1795.)
96. Színész képe. (A Danjuro-törzs egyik tagja.) Nishikiye.
- Kitagawa Utamaro.** Életrajzi adatok 42. sz. a.
- 97—99. Yoritomo darvai, melyeknek lábaira a Mimeguri partján ülő hölgyek költeményekkel telelt papirlapokat kötnek. Sambukutsi. Nishikiye. Kurth 104.
- 100—102. Nyári est Yedóban. Sambukutsi. Nishikiye. Kurth 147.
103. Gyermekét szoptató awabi-halász nő. Sambukutsi-részlet. Nishikiye. Kurth 159.
104. Kintoku és anyja, Yama-uba. Nishikiye. Kurth 206.
105. Táncoló Daikoku. Nishikiye.
106. Szerelmes pár két marionettel. Az „On-gyoku koi no misao“ („Szerelmi hűség a zenében és énekben“) c. sorozatból. Megjelent 1795 körül. Nishikiye. Kurth 238.
107. Szerelmes pár. Ifjú a nő nyakáról a haját borotváltja. A „Furyū go-yō no matsū“ („Előkeltő fenyőképek“) c. sorozatból. Nishikiye. Kurth 240.
108. Férfi és nő. Az utóbbi haját igazítja. A „Jitsu koi iro-no-mina-ka-mi“ („Hű szerelmi verseny forrása“) c. sorozatból. Megjelent 1800 előtt. Nishikiye. Kurth 244.
109. A duzzogó szerelmesek. A „Jitsu koi iro-no-mina-ka-mi“ („Hű szerelmi verseny forrása“) c. sorozatból. Nishikiye. Kurth 244.

110. Szerelmes pár. A „Jitsu koi iro-no-mina-ka-mi“ („Hű szerelmi verseny forrása“) c. sorozatból. Nishikiye. Kurth 244.
111. Férfi és nő. Az előbbi pipát tart kezében, az utóbbi két kezét összekulcsolja és fejét lehajítja. A „Jitsu koi iro-no-mina-ka-mi“ („Hű szerelmi verseny forrása“) c. sorozatból. Megjelent 1800 előtt. Nishikiye. Kurth 244.
112. Két nő. Mindkettő fehér mintás rózsaszínű szövetet tart kezében. A „Fujin tewaza jūni ko“ („Tizenkétféle nő kézimunka“) c. műből. Megjelent 1800 körül. Nishikiye. Kurth 281.
113. Két nő repülő madarat néz. Nishikiye.
114. Anya és gyermekei. Nishikiye. Kurth 309?
115. Női fej a következő címet viselő, hat lapból álló sorozatból: „Kō-mei bi-jin rokka-sen.“ Nishikiye. Kurth 353.
116. Oiran. Képmás egy sorozatból. Cím nélkül. Nishikiye. Kurth 401.
117. Oiran. Ülő alak, pipával kezében. Nishikiye.
118. Niwaka ünnep. Nishikiye. L. Kurth 408—418. a.
119. Niwaka ünnep. L. Kurth 408—418. a. Nishikiye.
120. Két játszó gyermek. Nishikiye.
- Kitagawa Utamaro?**
- 121—132. Színes könyvillusztrációk.
121. Kákát tépő nők.
122. Két társalgó nő a folyosón.
123. Három nő verseket akaszt a virágzó cseresznyefára.
124. Két nő. Az egyik a ház előtt, a másik a nyitott szobában.
125. Két olvasó és egy teát felszolgáló nő.
126. Két nő. Az egyik a folyosón ül pipával kezében, a másik a ház előtt sepreget.
127. Teát felszolgáló és gyermekkel játszó nő.
128. Három sétáló nő a patak partján.

129. Három nő az erkélyen. Az egyik a samisenen játszik.
 130. Két nő a szobában láda mellett ül, egy harmadik az ablakon néz be.
 131. Két nő és egy gyermek tengerből partján.
 132. Két nő és egy gyermek. Az egyik nő előtt feltálatl hal.

Kitagawa Kikumaro. (Később felvett nevén Tsukimaro. Utamaro tanítványa. Működött 1789-től 1817-ig.)

133. Chokwado. Üdvözlő képes lap („Surimono“).
 134. Három daru. Fekete nyomás.

II. Kikumaro ? (Utamaro tanítványa.)

135. Teaház egy férfi (samurai) és két női alakkal. Nishikiye.

Kitagawa Hidemaro. (Kitagawa Utamaro tanítványa. Műk. a Bunkwa-korszakban.)

136. Ellenfelét legyőző harcos. Nishikiye.

Kitagawa Shikimaro. (Utamaro tanítványa. Műk. a Bunkwa-korszakban.)

137. Két oiran és egy kaburo. Nishikiye.

Utagawa I. Toyokuni. (1769—1825. Utagawa Toyoharu tanítványa, Utagawa I. Toyohiro testvére, Tori Kiyonaga, Toshiusai Sharaku és Kitagawa Utamaro követője.)

138. Színész udvarhölgy szerepben. Hosoye.
 139. Színész, samurai szerepben. Hosoye.
 140. Frónő és két szolgálója a tengerparton. Nishikiye.
 141. Játszó gyermekek a víz partján. Nishikiye.

Kitao Keisai Masayoshi. (1761—1824. Kitao Shigemasa tanítványa.)

142. Tengerből. A háttérben a Fuji.
 143. Két madár fenyőágon.

SZOBROK.

Ismertlen művész.

144. Sakyamuni. Aranyozottfa. Kagyóalakútalappal.

Ismertlen művész.

145. Sakyamuni. Aranyozott fa.

Ismertlen művész.

146. Ryu Myo Bosatsu. Festett fa.

Ismertlen művész.

147. Fudo. Festett fa.

Ismertlen művész.

148. Sakyamuni. Aranyozott fa.

Ismertlen művész.

149. Sen-ju Kwannon. (Ezer karú kwannon.) Festett fa.